

BORN FOR PORN

SANDY WENDERHOLD overleefde met haar erotische uitgeefconcern **SANSYL** maar liefst drie crises. Ze is in de loop der jaren softer geworden, niet meer de keiharde zakenvrouw van vroeger. 'Ik kan het niet over mijn hart verkrijgen om die arme drommels in de schulden te drukken.'

 Jeroen Siebelink  Jorn van Eck  8.12 min.



Sandy Wenderhold, Sansyl ↑

E

en inwisselbare vergaderkamer in een degelijk kantoorpand in Uitgeest. Het is in deze ruimte moeilijk voor te stellen, maar verderop in de gang wordt nieuw materiaal voor website ClubSeventeen.com en tv-zender Passie XXX geschoten. Exclusieve content, om in deze tijden van gratis internetporno toch betaald verkeer te blijven lokken

naar de vele websites en tv-kanalen die SANDY WENDERHOLD (48) met haar uitgeefconcern SANSYL BV in de lucht houdt.

Achttien jaar geleden was haar vader Jan, pornopionier en in de jaren zestig oprichter van de toen illegale blaadjes *Chick* en *Candy*, de sector zat. Internet kwam net op, hij had nog geprobeerd aan te haken bij de nieuwe tijd maar hij verdroeg de nieuwe generatie medewerkers slecht. Zijn dochter, van jongs af aan vertrouwd met de business, fotografeerde en handelde zelf al in erotische foto's. Haar handen jeukten om de zaak over te nemen.

Maar daar kon geen sprake van zijn. Vrouwen in zaken? Allemaal kenau. Maar toen een partner hem influisterde dat juist Sandy de beste kandidaat was om de boel aan over te dragen, schoof hij van de ene dag op de andere alles op haar bord. Aan inwerken deed hij niet. En Sandy? Die was alleen maar blij. "Alsof ik weer maagd was. Onbevekt dreef ik dit kantoor binnen, op een roze wolk. De opwinding over wat hier gebeurde, het gevoel een vooruitgeschoven post te zijn: het bruiste. Ik begreep niet dat hij het zat was. Maar nu begrijp ik dat wel."

Sandy van de Candy, zo noemen ze haar bewonderend in de kringen waarin zij zich beweegt. Sansyl overleefde maar liefst drie crises. De economische recessie, de digitalisering en de crisis in de porno. En nog zijn de tijden onzeker. Soms stort de omzet van een activiteit in doordat grote afnemers als Ziggo en UPC samengaan, of doordat de

zedewetgeving in een land met veel afnemers wordt aangescherpt – maar dan zit een ander onderdeel ineens in de lift, zoals de livechat van Secret Friends.

De laatste tijd moet Wenderhold op veel borden tegelijk schaken. Vanmiddag heeft ze MT-overleg met de managers van de zeven bedrijfsonderdelen. Het gaat al jaren bergafwaarts met het beetje papier dat nog in huis is (*Candy*, *Passie*, *Seventeen* en het vorig jaar gelanceerde *Oh Magazine*, 'erotisch tijdschrift voor vrouwen die tegen een stotje kunnen'). "Bij alle tien tankstations waar ik langsrij op weg naar kantoor lag vroeger onze hele range. Nu liggen we nog maar bij één van de tien. Bij de AKO of Bruna kopen mannen niet, seksshops zijn er steeds minder, postorder is geen optie. Ze willen hem na het tanken kopen, drie stations verder gooien ze hem weer weg. Deze generatie sterft uit, veel abonnees overlijden. Toch is en blijft papier lekker veilig: moeder de vrouw vindt er niks van terug op de apparaten. Het is in potentie een grote markt, maar er is geen distributie. Het is vermoeiend om steeds strakkere budgetten te moeten maken. Dan kunnen we ons maar beter concentreren op zaken die wel geld opleveren. Alleen *Oh Magazine* mag blijven."

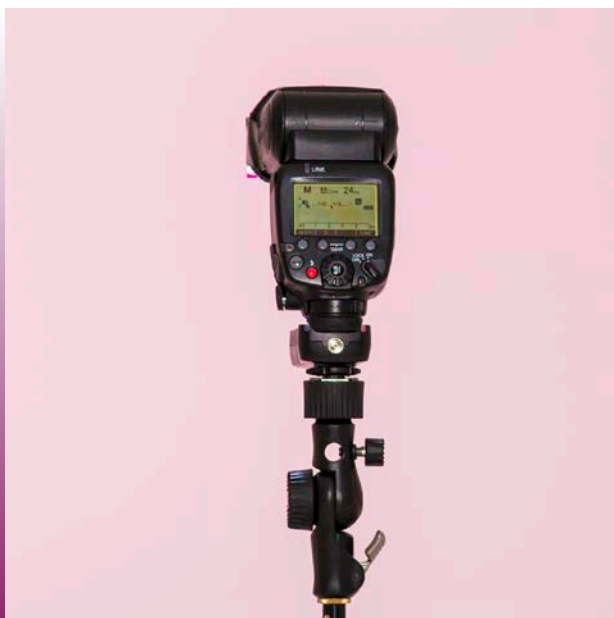
De samenwerking tussen de oude en nieuwe media van Sansyl verloopt moeizaam. Eilandjes zijn het, ze vinden elkaar maar niks. En dat verwijt zij zichzelf. "Ik heb niet altijd de juiste mensen op de juiste plekken gezet. Mijn vader deed dat anders. Die liep ergens binnen, veegde werk dat hem niet beviel van tafel en dan begonnen ze opnieuw. Mensen zijn nu mondiger. Ze willen je geld en je *go*, je mening boeit niet. In het begin riep ik dat mijn nachtrust niet onder mijn werk mocht lijden, maar dit principe breng ik al een tijdje niet meer in de praktijk."



'DE MAATSCHAPPIJ VERPREUTST, HET SEKSLEVEN VERSLECHTERT, DE EENZAAMHEID NEEMT TOE'

Wat is je grootste zorg?

“Mensen op dezelfde lijn krijgen voor vernieuwing. We hebben goed draaiende websites en veel plannen voor nieuwe websites. Maar de ontwikkeling loopt vaak spaak op de ICT. Programmeurs zijn dungezaaid. De besten willen niet werken in de erotiek, dus halen we ze voor veel geld uit het buitenland. Soms is het tweede garnituur. Ze excelleren niet in overleg. Muts op, niemand gedag zeggen, dat type. Ik kan gelukkig goed opschieten met de jongens die hier nu werken, maar na een uur overleg heb ik pijn in mijn kop. Ik snap niet wat ze doen. Deadline niet gehaald? Ja, een bug. Maar na drie weken is die bug er nog. Erger zijn de aanvallen van hackers. Een paar keer per maand liggen de websites plat. Krijgen we een mail: ‘Jullie hebben gemerkt wat we kunnen, we willen achttien miljoen.’ Dat moeten we melden bij het Nationaal Cyber Security Centrum, maar die doen er niks mee. Porno, *who cares*. Dus vechten we zelf terug. Het is hier soms net een film, middenin de nacht word ik gebeld: ‘Het is weer zover, San.’ ‘Russen?’ ‘Nee, Chinezen.’ Dan roepen mijn jongens hun vrienden erbij en hacken ze massaal terug. Bloedspannend, dan staat écht de stoom op de ramen. Ik koester deze jongens, ze beschermen ons bedrijf. Na afloop ben ik een dag →





PROFIEL **SANDY WENDERHOLD**

Na haar havodiploma reisde Sandy Wenderhold (1968) als fotografe de wereld rond en handelde in foto's voor het bedrijf van haar vader Jan, Sansyl: zij is San, Syl is haar zus die in Australië woont. Toen Sandy dertig was en internet opkwam, werd ze volledig eigenaar. Ze volgde opleidingen financieel management en uitgeverij, haalde de bezem door het personeel, bracht structuur aan in de wildgroei van activiteiten en bouwde zonder één banklening de papieren uitgeverij om tot een modern internetbedrijf. Vanaf haar elfde tennist ze op hoog niveau. Ze speelt nog regelmatig internationale veteranoentoernooien. Daar wordt ze meestal tweede.

omzet kwijt. Ik kan dan weinig anders doen dan mijn teleurgestelde vaste klanten blij maken met wat extra credits.'

Wat vindt je vader hiervan?

"Niks. 'Tja San, je hebt wel een erfenis gekregen, hè?' Hij heeft me denk ik een beetje willen harden. Daar ben ik hem dankbaar voor, want het heeft mijn karakter gevormd. Als kind was ik heel kwetsbaar, ik huilde tranen met tuiten om *Het Kleine Huis op de Prairie*. Maar later werd ik eigenwijzer, en eenmaal hier was ik zo'n kind dat alles anders ging doen. 'Jij wilde dit toch, met je grote mond? Anders verkoop je die tent toch lekker?' Een schop onder mijn hol kon ik van hem krijgen, haha! Misschien hoopte hij stiekem dat ik toch om zijn hulp zou vragen, maar ik dacht: jij bent de laatste die ik vraag. Krengerig van me. Trots ook, omdat hij me de tent alleen gunde omdat hij geen alternatief zag. Intussen zette hij nog een eigen videobedrijfje op. Een echte ondernemer. Dat bewonder ik ten diepste in hem. Van internet had hij niet veel verstand, maar het bedreigde wel zijn bladen en daarom stelde hij zich er in zijn laatste jaren bij Sansyl toch voor open. Wij waren een van de allereerste met betaalde websites. Wat ook weer dodelijk was, want vooroplopen betekent in kuilen vallen en ingehaald worden."

Zie je behalve bedreigingen ook kansen in de erotiek?

"De maatschappij verpreutst, het seksleven verslechtert, de eenzaamheid neemt toe. Ik zie ook liever dat eenzame mannen het aanleggen met de buurvrouw, maar als dat niet lukt, bieden wij met livechats een veilige omgeving. Daar zijn ze dankbaar voor. Bij andere chats moet je meteen betalen, bij ons kun je eerst praten. Pas als je privé wilt, betaal je. Het zijn leuke meiden om mee te werken. Ik zie ze niet als prostituees, maar als psychologen die mensen aandacht geven. Niks op geld beluste bitches, ook zij vinden aandacht heerlijk. Vaak is er niet eens seks. Op minder knappe modellen zetten we een bonus. Voor maar 75 coins roken ze samen een sigaretje, of eten ze samen met de klant hun lasagne op. Veel klanten ontwikkelen een band met onze meisjes. Voeten kietelen, even een *hug*. Zo binden we klanten, zonder dat ze meteen betalen, maar daardoor juist meer gaan betalen... Waar alles wordt gekopieerd, gejat en nagemaakt, is en blijft een fijn gesprek met een model uniek. Nooit nep."

Zullen mensen voor deze kwaliteit en veiligheid blijven betalen?

"Elke dag zeggen honderden abonnees op, maar elke dag komen er meer nieuwe bij. Dat alles gratis moet, is al jaren aan de gang, maar veel spelers kunnen daar niet mee omgaan. Ze verlaten de markt en kwaliteit komt toch bovendrijven. Laatst bestond *Seventeen* veertig jaar. We gaven een gratis online show met veertig modellen. Dat gaf onrust in de markt. Als iedereen zuinig gaat doen, laten wij het geld juist rollen. Verder zetten we in op de sterk opkomende markt van vrouwen. *Oh Magazine* gaat heel aardig. En gisteren wonnen we de Dusk Porna Award voor de meest vrouwvriendelijke film. Maar vrouwen willen in tegenstelling tot mannen niet betalen voor online. Terwijl wij juist de continuïteit van abonnees nodig

hebben. We moeten het in dit segment van adverteerders hebben en reuring veroorzaken. Vroeger deelden we illegaal de *Chick* uit aan automobilisten in de file. Werden we opgepakt, dan belde ik vanuit de gevangenis naar kantoor. 'En? Nog gratis publiciteit gekregen?' 'San, de oplage is vertienvoudigd!' Elk persberichtje over seks werd opgepikt. Organiseerden we een referendum: is het geiler om het blad te nieten of te lumbecken? Zat ik weer bij *Pauw* om dat uit te leggen."

Waarom wilde het met ondernemersblad FAB Magazine niet lukken?

"*FAB* was een feestje dat niet lang mocht duren. Hoofdredacteur Ebru Umar en ik kenden elkaar al lang, toen zij mij voorstelde om *FAB* behalve online ook als magazine uit te geven, ging mijn ondernemersbloed weer stromen. Een blad voor ondernemende vrouwen, in de breedste zin van het woord. Ebru was een genot om mee te werken. We waren het niet altijd met elkaar eens, maar dat accepteerden we. Het probleem was de acquisitie. We wilden het anders doen dan andere bladen, met katernen speciaal voor de bankensector, de telecom, voor elke branche een eigen *FAB*. Maar dat was mij op zeven. En we kregen maar geen *free publicity*, dat was ik niet gewend." →

'VOOROPLOPEN BETEKEN IN KUILEN VALLEN EN INGEHAALD WORDEN'

Sansyl groeit beheerst. Je breidt niet uit naar escort, sekshops, datingsites. Verstandig, vrouwelijk leiderschap?

“Het is gewoon soft. Ik was vroeger rete-ambitueus en superzakelijk, ik wist precies wat ik wilde. Nu kan ik soms vreselijk twijfelen en moet oppassen niet emotioneel te betrokken te raken bij mensen. Ik merk ook dat ik softer ben geworden. Minder doortastend. Daar ben ik niet zo blij mee. Maar ik heb ook principes. Ik doe niet aan datingsites die je in de maling nemen. Wat een klant opbouwt met onze modellen is ook een illusie, maar dat vind ik toch iets anders dan chatten met een computer of soms zelfs een kerel. Tegen de tijd dat een eenzame man erachter komt dat ie met een computer heeft gechat, is hij honderden euro's armer. De mannen die dit runnen zitten de hele dag geld te tellen. Maar ik kan het niet over mijn hart verkrijgen om die arme drommels in de schulden te drukken.”

Wat kun je van mannen leren?

“Ik heb alleen maar van mannen geleerd. Mijn ooms, mijn vader, al mijn vrienden waren jongens. Toen ik ging trouwen, hebben ze stad en land moeten afzoeken voor vrouwen voor mijn



SANSYL & DE PORNOMARKT

In de grootste media-industrie ter wereld is erotisch uitgeefconcern Sansyl BV in 48 jaar uitgegroeid tot een wereldspeler. Het iconische seksblaadje **Chick** waarmee het allemaal begon bestaat niet meer, maar op internet leven de nostalgische merken **Candy**, **Passie** en **Seventeen** voort. Het geld wordt vooral verdiend met online en digitale content van eigen makelij, softcore en hardcore, een vijftigtal winstgevende membersites en chatrooms en tv-kanalen voor kabelmaatschappijen en hotels. Er werkten ooit honderd man, nu zijn dat er veertig. De omzet schommelt tussen de **vijftien en twintig miljoen euro** en is verdeeld over websites (45%), tv (19%), film en foto's (13%), hosting en billing (12%) en de bladen (11%).



'STIEKEM
IS HET MIJN
DROOM
DAT ALLE VIER MIJN
ZOONS HIER WÉL
KOMEN TE ZITTEN'

vrijgezellenfeest. Inmiddels heb ik wel wat vriendinnen, vaak competitieve types. Die snap ik beter.”

Wordt het niet tijd je vier zoons aan boord te halen?

“Ze mogen hier niet eens kómen van mij. De oudste drie, uit mijn eerste huwelijk, zien het zelf wel zitten. De eerste van 23 is serieus en netjes, de tweede, 20, is sterk in geld en cijfers, de derde is 17 en een pure verkoper. ‘De ideale mix toch, mam?’ Ik weet het nog niet. Ik sluit het niet uit. Ze moeten van mij eerst elders ervaring opdoen – op het gevaar af dat ik ze niet meer terugzie. Want stiekem is mijn droom dat ze alle vier hier wél komen te zitten. Ik heb ze grotendeels alleen opgevoed. Porno mochten ze niet kijken, thuis praatten we nooit over dat soort dingen. Alleen in de auto stelden ze wel eens een vraagje, dan hoeft ze elkaar niet aan te kijken. Tegen mijn oudste zei ik eens dat ik zijn vriendin pinnig vond. ‘Hoe denk je dat dat komt, mam?’ ‘Nou, zei ik, zoek toch nog maar even verder.’”

Waar staat Sansyl over zeven jaar?

“Mijn droom is *Oh Magazine* groot te maken. Met twee vriendinnen in de escort en met mijn schoondochter denk ik ook na over een bordeel voor vrouwen. In New York, Londen en Parijs, waar vrouwen verder zijn dan hier. Niveau Yab Yum, mannelijk escort, een luilekkerland voor vrouwen. Er werken alleen mannen. Ze doen je nagels, masseren, brengen drankjes en hapjes. Maar niet van die trutjes, ze nemen je ook mee naar boven en laten je daar alle hoeken van de kamer zien. Tja, het is toch het oudste beroep. Laten we er dan maar het allerbeste van maken.” ■

sansyl.nl